

Trupă XII

Despre mândria cea fără de moarte
(fără stăpânire)

Ţi se mori

Ţi se defăima în faţa lui Dumnezeu

Important! ¹ Mândria este tăgăduirea lui Dumnezeu ^{soluţie} → însoţirea cu Dumnezeu

Obs. Caci el se socoteşte că înfăptuieşte ceva din sine, şi nu din ajutorul lui Dumnezeu tăgăduieşte pe Dumnezeu şi ajutorul lui în toate. De aceea şi cade, păcătind fiind din harul lui Dumnezeu, pe care l-a nesocotit.

Important! Mândria este născutirea dracilor ^{soluţie} → împreună luarea cu îngerii

Important! Mândria este dispreţuirea oamenilor ^{soluţie} → compatimirea cu ceilalţi oameni

Important! Mândria este mânia osândirii ^{soluţie} → compasiunea cu sine când greşeşte

Important! Mândria este nepoala laudelor ^{soluţie} → stăvirea lui Dumnezeu

Important! Mândria este semnul nerodniciei ^{soluţie} → pocăinţa, întoarcerea virajul înapoi şi dobândirea prilegului

Important! Mândria este izgonirea ajutorului lui Dumnezeu ^{soluţie} → însoţirea cu Dumnezeu primirea ajutorului

Important! Mândria este înainte-mergătoare ieşirii din minte ^{soluţie} → rabdarea, compasiunea de sine revenirea în fire, viraj, pocăinţa

Important! Mândria este pricinuitoarea cadurilor ^{soluţie} → ridicarea de fiecare dată

Important! Mândria este pricina luării în stăpânire de draci ^{soluţie} → întoarcerea, stat cu lacrimi cu rugăciuni la faţa lui Dumnezeu însoţirea cu Dumnezeu

Important! Mândria este izvor al mâniei ^{soluţie} → blândete
memorare la insulte la laude
recunoaşterea păcatelor lacrimi

Important! Mândria este uşa fătărnicii ^{soluţie} → rugămintea deplină a sufletului respectarea persoanei, chipului lui Dumnezeu din noi

Important! Mândria este cauza nemulțomiei → inimă milestivă, îngăduitoare

Important! Mândria este păzitoarea păcatelor → recunoașterea păcatelor des

Important! Mândria este contabă amarnică → îngăduință

Important! Mândria este judecătoria oamenilor → nesupoficialitate

Important! Mândria este patronica lui Dumnezeu → recunoașterea dreptății lui Dumnezeu

Important! Mândria este rodăuna lui → stăruirea lui Dumnezeu

om mândru ⇒ om nemulțom

1 bis

omul devine farnic este prin mândrie

om mândru ⇒ om mândru

om mândru devine mândru ⇒ este mândru

luarea în răpămă de draci

netarea cu Dumnezeu

cauzează cădru

act de mândrie

nen ca urmează ierria din minte

nen ca un om nu va avea roade

laudele primirea laudelor arată că omul e mândru

omul devine mândru, plin de rind

izgoneste ajutorul lui Dumnezeu

omul NU vrea să fu ajutat consideră că poate prin sine doar prin sine

omul mândru își gârește ruze alibiuri pentru păcate

omul mândru judecă pe aliali

stă doar împotriva lui Dumnezeu cu ruze cătându-și dreptătea

și atribuie riei doar riei foptele și roadele și miritate

tăgăduiește pe Dumnezeu

tăgăduiește adică mlađa nu dă credit lui Dumnezeu

măscarea dracilor

măscăre rătăti

disprețuiește oamenii

orăndeste omul rebăt

degnădyde

Smertenia

2

Important!!!

Inaputul mândriei este sfârșitul slavei desarte

Important!!!

Mijlocul mândriei este {
disprețuirea propriului
vestirea nerușinată a ostentelor proprii
lauda de sine în inimă
ura mustrării

Important!!!

Sfârșitul mândriei este {
tăgăduirea ajutorului lui Dumnezeu
falsă cu răvna sa
mărao drăceș

- Sfârșitul slavei desarte
↓
Inaputul mândriei

- disprețuirea propriului
- vestirea nerușinată a ostentelor proprii
- lauda de sine în inimă
- ura mustrării
↓
Mijlocul mândriei

- tăgăduirea ajutorului lui Dumnezeu
- falsă cu răvna sa
mărao drăceș
↓
Sfârșitul mândriei

③ La mulțăm, totuși ei se vorim să scăpăm de greșala asta.

Putem acționa, putem mândria, îi place de multe ori să-și ia brumă chiar din mulțămirea adesea lui Dumnezeu. Căci la început nu se gândește să tăgăduiască cu nerăsuflare pe Dumnezeu.

④ Am văzut, om, mulțămirea lui Dumnezeu cu gura și făcându-se ca să câștige.

Carturarieste despre aceasta fariseul acela, care a spus în chip făcătoare: "Îți mulțămesc, Dumnezeu!" (Luca XVIII, 11)

Luca XVIII 11-12

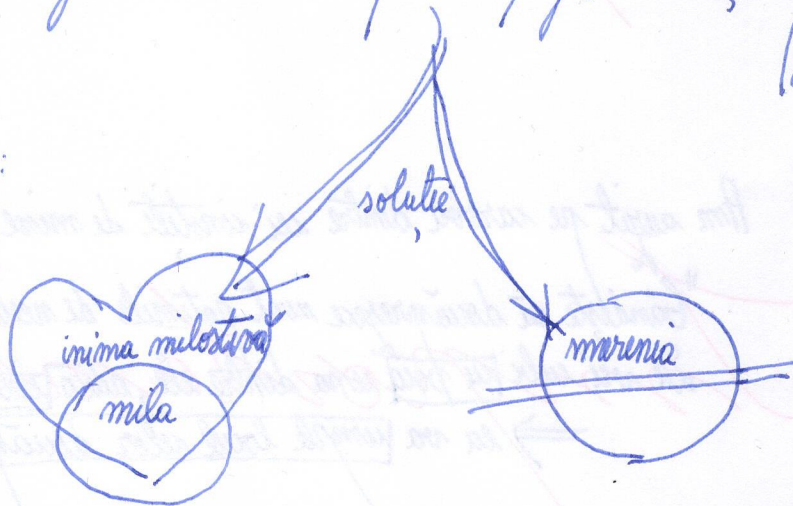
"Fariseul, stând așa se ruga în sine: Dumnezeu, Îți mulțămesc că nu sunt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepti, adulteri, sau ca și acest vameș; Postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate câte câștig."

Luca XVIII 13

Tor vameșul, departe stând, nu voia nici ochii să-și ridice către cer și-și bătea pieptul zicând: Dumnezeu, fii milostor mie, păcătosule!"

Luca XVIII 14

"Ți vezi că acesta s-a adăpostit mai îndreptat la casa sa decât acela. Fiindcă oricine se înalță pe sine se va smeri iar cel ce se smereste pe sine se va înalța."

→ fapte bune ✓

→ omul smerit consideră că era dator să facă fapte bune ✓

nu se mărește în sine, mulțămirea mărimii se va smeri pe Dumnezeu.

→ omul smerit dă slavă lui Dumnezeu că s-au făcut prin el faptele lui ✓

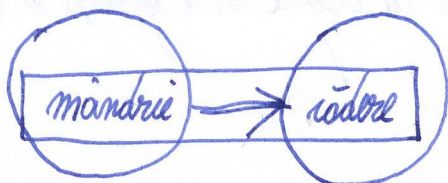
→ omul smerit scrie compariune pentru ceilalți care au fapte rele și mila ✓

Important!!!!

5) Unde s-a întâmplat cădere

⇒ acolo s-a sălășuit mai înainte mândria.

Mândria este vesteala căderii

Important!

6) Am auzit pe careva dintre cei cinstiți de mine:

~~"Gândește că douăsprezece sunt patimile de mîcîștî."~~

~~De vei căde nu poți scpa dintr-elle, adică închipuirea de sine!~~

⇒ ea va umple locul celor douăsprezece.

Obs "Un filozof oarecare a spus că închipuirea de sine este boala morii."

"Am văzut o boală umplută; de ea suferă cel ce pîzeste la sine o bogată
prea răuă lui." Domnul a zis: "Vai, cei ce vă îmbogățiți, că veți flămînzii
că veți lua plata voastră" (Luca VII, 25). Închipuirea de sine este o boală,
pentru că cel ce suferă de ea nu trăiește în realitate. Bogăția care o
pîzeste e fum. Dar fum care nu va pieri numai lăsîndu-l gol, ci îl
va face și nemilos și urît de Dumnezeu și de oameni, fum care îl întorci
El din legătura cu Dumnezeu și cu oamenii, care sunt singura realitate
a-l ține și pe el în realitate.

Închipuirea de sine

⇒ nu trăiește în realitate

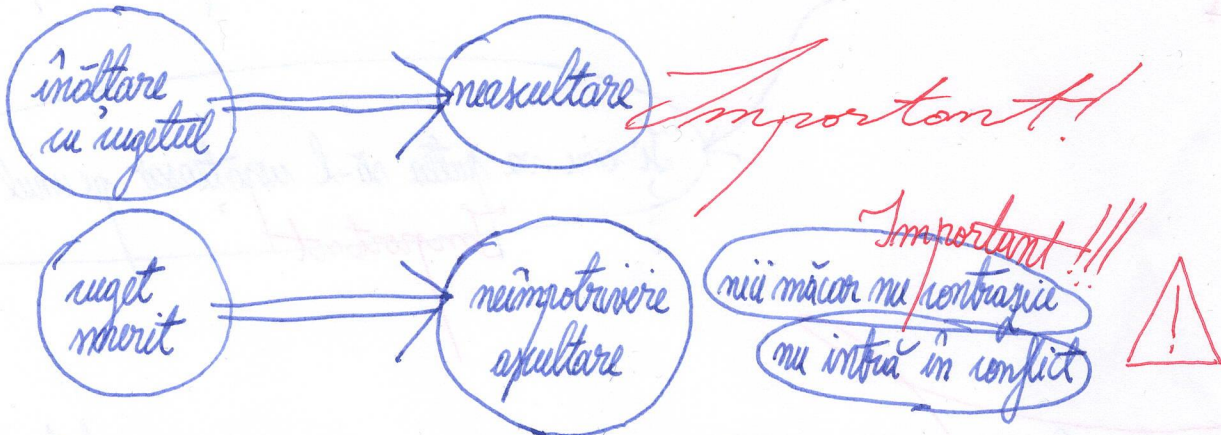
⇒ fum

⇒ îl lasă gol, îl face nemilos, îl face urît de Dumnezeu și de oameni

⑦ Călugărul care se înalta cu sufletul și împotriva cu urâtul

dar Călugărul cel morit cu sufletul nu stă să se împotrivescă nici măcar cu prietenii

Chiarosul (nu) se pleacă ramurile ca să se întindă pe pământ.
Monahul cu inimă mândră (nu) se pleacă să facă ascultare

⑧ Bărbatul cu inimă mândră dorește să stăpânească.

Cbs "Să nu te grăbești să te arzi în copul frământă
ca să nu ies războaiele păptătoare străine pe umerii tăi"

Altfel, nu poate să nu se piardă până la capăt, precum se întâmplă
de obicei; mai bine zis, nici nu vrea.

9 „Celor mândri Domnul le stă împotriva” (Ier. XVI, 5; I Petru V, 5)

→ Li cine poate să îi milieșască pe ei?
Important!

„Neurot este la Domnul tot al mândru cu inima” (Ier. XVI, 5)

→ Li cine va putea să-l urătească pe unul ca acesta?
Important!

10

Pideapșa celor mândri e iădere

Imbolditorul celor mândri e dracul.

Porășirea celor mândri este ieșirea din minte

au fost adeseori tămăduite
pot fi adeseori tămăduite
de oameni

→ nu poate fi vindecată
de oameni

Pideapșa celor mândri

iădere

Important!
Primirea iăderii
Primirea mustrării
Smereenie
Ridicarea

Imbolditorul celor mândri
(impulsuri)

dracul

Dracul imboldeste
Dracul impulsează

Porășirea celor mândri

ieșirea din
minte

strigarea la
drumneag

Important!
încă și din timpurile limitate!

Important!
înțelegerea cu drumneag
înțelegerea mustrării a milieșării

(11)

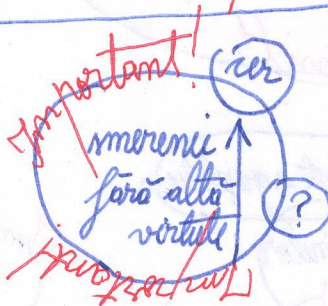
Cel ce reține mustrarea își întărește patima.

Cel ce primește mustrarea s-a deslegat de legătura patimii.

(12)

Dacă un păcător a răzut din ceruri numai prin patima mândriei, fără altă
trebură văzut dacă nu cumva se întâmplă ca cineva să se ridice la cer numai prin smerenie
fără virtute.

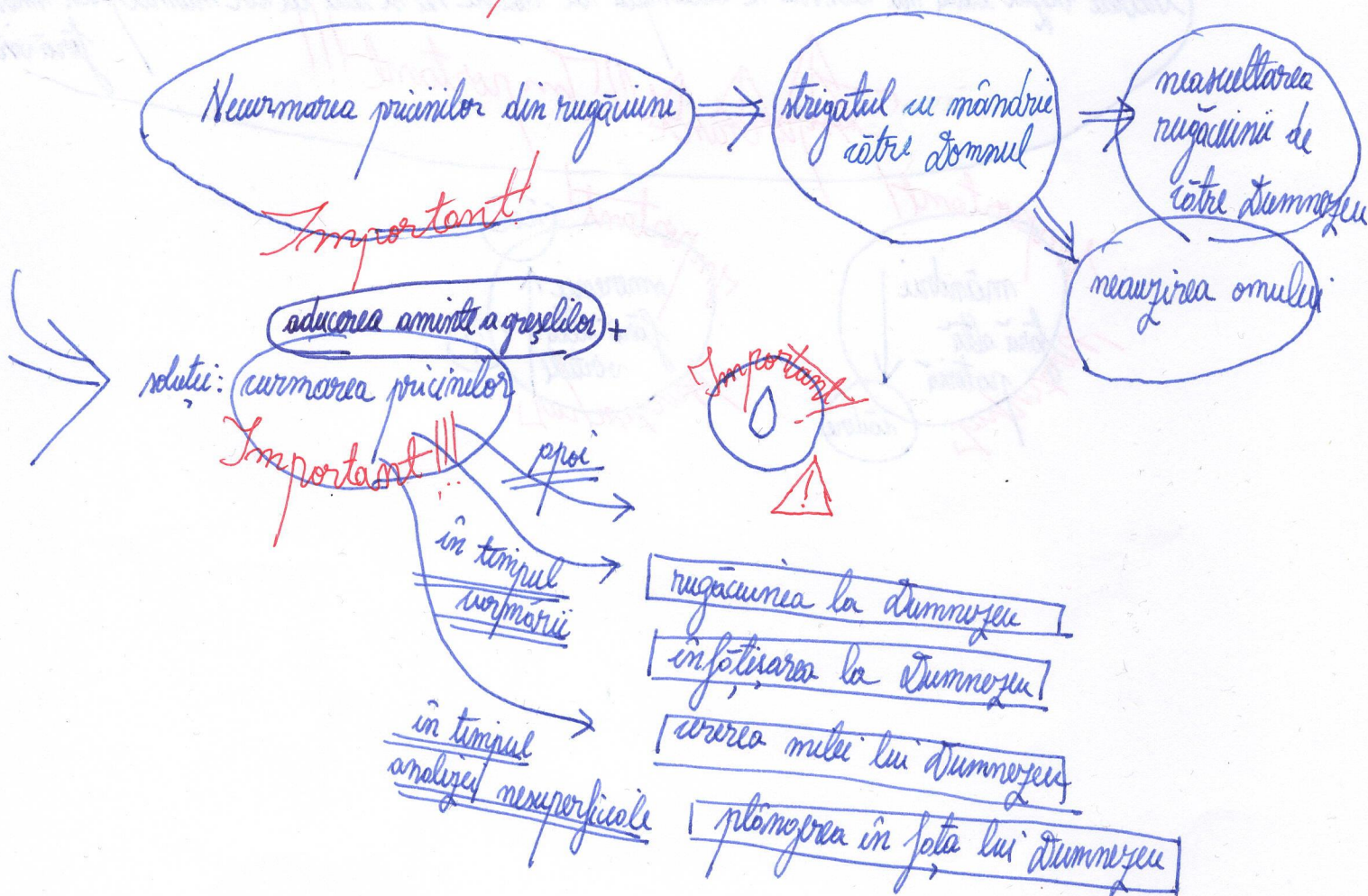
Important!!!

13

Mândria este pierderea bogăției duhovnicești și pierderea sudorilor

"Strigat-a și nu bra vine să îl mântuiască" (Ps. XVI, 4) fără îndoială
 pentru că a strigat cu mândrie, către Domnul, și nu l-a auzit pe el "fără îndoială"
 pentru că pricinile împotriva cărora se ruga nu le curma.

14 Un bătrân foarte amosător îl sfătuia duhovnicesc pe un tânăr ce se trufsea.
Tar tânărul, orb fiind zise: "Tată-mă, părinte, nu sunt mândru." Tar, prea înțeleptul
bătrân zise către el: "Fi ce altă dovadă mai vădită a patimii acestuia ne poți da, fiule,
decât cuvântul ce l-ai spus: nu sunt mândru!"

Obs Lăcarul surprinde și aici aceeași împletire a patimii cu năzuința petriomnică ei, ca și
în alte locuri de mai înainte. Trece patimii urcă în om din firea lui potată, adată cu ero
virtute, ca în fructele unui om stricăciune. E foarte greu de a înlătura pe ultima și a orata
pe primele. Cel ce se scoteste smerit nu e smerit. Trece treburile înlăturate de lângă virtutea
însoț umbra conștiinței de a avea o virtute. Constata treburile să aibă conținut numai pe
Dumnezeu și nimeni propriu trebuie vădit hrănindu-se numai din Dumnezeu (nu din
umbra virtutilor). Toate virtutele sunt gustori [de lui Dumnezeu] în noi. Ridicarea
spre această constanță este un efort continuu de distilare, de subțiere a firii, pentru a-l
face pe Dumnezeu total transparent prin înlăturarea oricărei grosimi a firii, a vizibilității firii.

Important!!!

Mult le spita unora ca acestia supunerea, vietuirea mai ingravata, vietuirea mai supusa micimilor
si cetera nevointelor mai presus de forta ale parintilor. Poate macar asa vor avea o mica nadejde de mantuire
si se bolex de patimia aceasta.

15

E rusine să se măntărească cineva cu podoba străină, dar

E melumia cea mai de pe urmă să se folăască prin îndiguirea de sine cu darurile lui Dumnezeu

Important!!!

Important!!

Coloște-te numai în înfrupturile tale dinaintea de moarte.

Căci iele de
după moarte Dumnezeu
te le-a dăruit, ca și moartea însăși.

Obs Scrisorul o spune aceasta
în viață, pe și ale următoare

Obs "Se orată că nu trebuie să se laude cineva și să se folăască pentru nimic din
ceea ce a înfrupt { prin rugămintea sa } fără ajutorul lui Dumnezeu.
{ prin puterea sa }

Obs "Cel ce se înfrâncează se retine de la lăcomia pântecului

Neagonitorul se retine de la lăcomie

Cel ce se liniștește se retine de la vorbărie

Cel curat se retine de la iubirea de plăcere

Cel răzvrătit se retine de la curvie

Cel ce se mulțumește cu ale sale se retine de la iubirea de arginți

Cel blând se retine de la tulburare

Axultătorul se retine de la spădă

Primitorul de mustrare se retine de la fătărie

Răgătorul se retine de la dezgust

Sorăscul se retine de la bogată

Marturisitorul se retine de la lăpădure

Lucrătorul se retine de la închinare la idole

se retine

înfrânare

Important!!!

Important!!!

Important

El se înfrânese, se retine de la lăcomia pântecului.

Neagonisitorul se retine de la lăcomie.

El se liniștește, se retine de la vorbărie.

El are răbdare, se retine de la iubirea de plăceri.

El răzvrătește, se retine de la curvie.

El se mulțumește cu ale sale, se retine de la iubirea de arginți.

El blând, se retine de la tulburare.

Amăntorul se retine de la spadă.

Primitorul de mustrare, se retine de la fătărie.

El se roagă, se retine de la dezmodaj.

Șoracul se retine de la bogăție.

Mortușitorul se retine de la tăgăduire.

Mucumical se retine de la închinarea la idoli.

retinere

înfrânare

revenire la
natură

venirea în fire

virtute

Vei că toată virtutea răzvrătită până la moarte nu e nimic altceva decât înfrânarea de la păcat.

[def.]

Tar înfrânarea de la păcat este un lucru al firei, nu e pret, platit pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Cît de departe suntem de teoria meritelor și supermeritelor din teologia catolică!

este un dar

Împărăția lui Dumnezeu este intrarea
întru bucuria Domnului

Important!
Înfămarea de la părint este un lucru al firii, nu e pret plătit pentru
Împărăția lui Dumnezeu

Important!

Împărăția lui Dumnezeu este un dar.

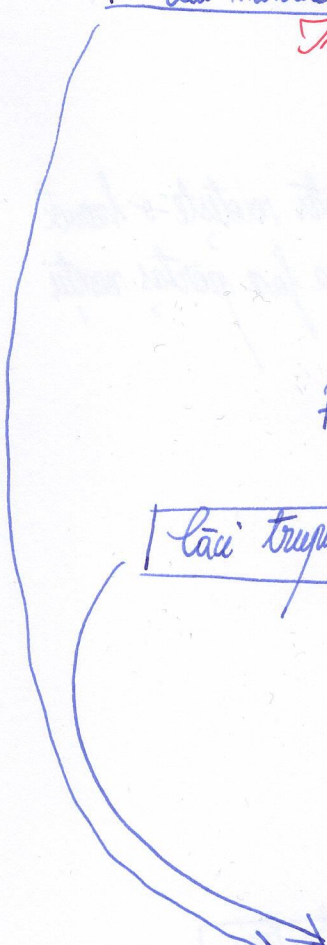
este darul Duhului Sfânt.

16 Numai virtutile pe care le-ai împlinit fără minte sunt ale tale.

Căci mintea ti-a dăruit-o Dumnezeu.
Important!

Alte nevoittele purtate fără trup, numai din sângele tău.

Căci trupul nu e al tău, ci al lui Dumnezeu.
Important!

virtutile
trupul
nevoittele
mintea

toate sunt de la Dumnezeu și suntem prin ele întru Dumnezeu
Important!

17 Nu-ți încrede până ce nu vei primi hotărârea

văzând pe acele care, chiar după intrarea în cămăra de nuntă, a fost legat de mâini și de picioare și aruncat în întunericul cel mai din afară (Matei XXIII, 13)

Obs. Ioan Lăpșatul: "Haina de nuntă de care vorbește curvitele lui Iristes rosete-o harul Duhului Sfânt; căci cel ce nu s-a făcut vrednic să-l îmbrace nu se va face portar nuntii vestite și amin celui duhoșnic!"

18 Nu-ți înălța grumazul / odată ce ești pămîntesc.

Căi mulți au căzut din ceruri măcar că erau sfinți și nematerialnici.

- 19) Când dracul se relaxează în lucrătorii lui, atunci, arătându-~~x~~ în somn sau în stare de veghe, ia chipul, ~~zice-x~~, al unui spirit îngor sau muenic, îi împărtășește vreo decepție de taină sau vruun dar (harimă) ~~ce~~, amăgindu-~~x~~, memorându-~~x~~ și-i iasă cu totul din minte.

Obs {Nici tainele decepționate (nu) sunt taine adevărate
Nici harimele dăruite de el rău (nu) sunt harime adevărate} cu

contrafaceri opacitate
sunt "taine" și "harime" de suprafață
(x) chiar minciuni mediate încă pe față.

- 20) Chiar dacă am suferi zeci de mii de moarte pentru Ișitor
tot n-am împlini ceea ce suntem datori.

Fie-ți
măla de mină
Doamne!

căci altul e sângele lui Dumnezeu (x)
altul e sângele robilor

negruț, după vrednicii,
nu după finta

Obs

Sângele lui Ișitor vârsat pentru noi este după finta sânge omeneș, ca și al nostru, dar după vrednicii este mesfărit mai de pret, pentru că sângele primit de Fiul lui Dumnezeu de sânge propriu și dat de El înruși pentru noi. Dacă prin el ni se împărtășește iubirea mesfărită a lui Dumnezeu. De aceea, chiar dacă de mii de ori am da prin moarte sângele nostru pentru el, nu l-am răsplăti cu ceva egal și deci nu ne-am achita de datorie pe care o avem față de El. Căci când ți-a dat cineva ceva te achită de datorie numai când ți întorc un lucru de pret egal.

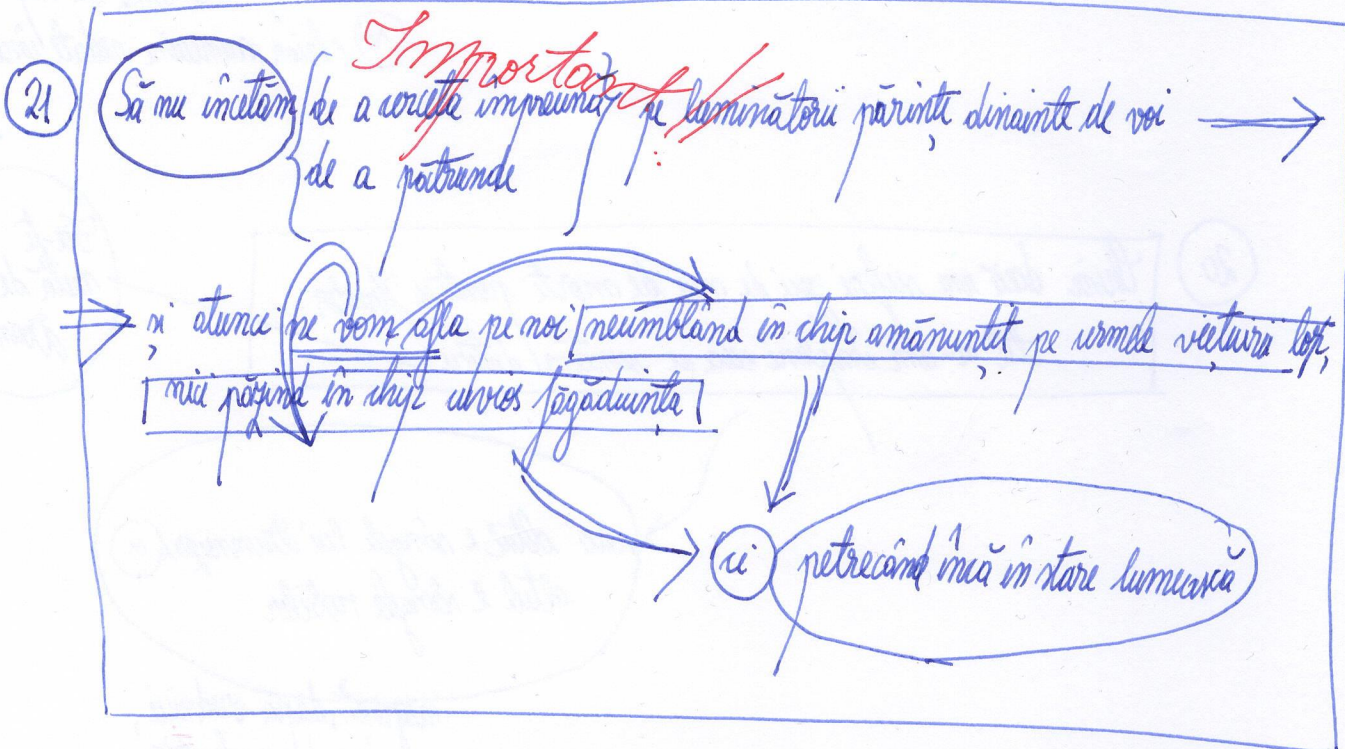
20) În tot cât putem noi da lui Hristos a dăruire puterea împărtășită nouă de El prin sângele Lui.

Îl iubim, și noi puteri luând putere din iubirea Lui nesfârșită.

Unde este atunci tomul mândriei noastre?

Ba al mândru nu-l iubeste pe Hristos nici măcar așa puteri, cât poate un om, în tomul iubirii Lui.

"ale Tale dintru ale Tale"

22

Colugărul adevărat este cel care are ochiul neîmprăștiat al sufletului
 simțirea nemișcată a timpului

Obs Când despărțim mintea de Dumnezeu { fie prin păcătoșăgăla
 fie prin glume
 fie prin altceva

împrăștierea
 minții

nu suntem călugări

Colugărul adevărat este cel ce cheamă pe orămaxi ca pe niște fiare
 și-i biciuiește ca să fugă de la el.

Colugărul adevărat este cel ce petrece într-o ierire neîntreruptă din sine
 o ierire neîntreruptă a minții în Dumnezeu sau
 într-un extaz neîntrerupt

Colugărul adevărat este așa de preschimbat prin virtuți cum e altul prin plăceri
 firea lui și-a schimbat calitatea prin 8 virtuți
 călugărul nu are virtuțile, ci este așa ce
 sunt virtuțile

stăpân pe
 sine
 Important!

neînfricat
 Important!

ierirea minții
 întru
 Dumnezeu
 Important!

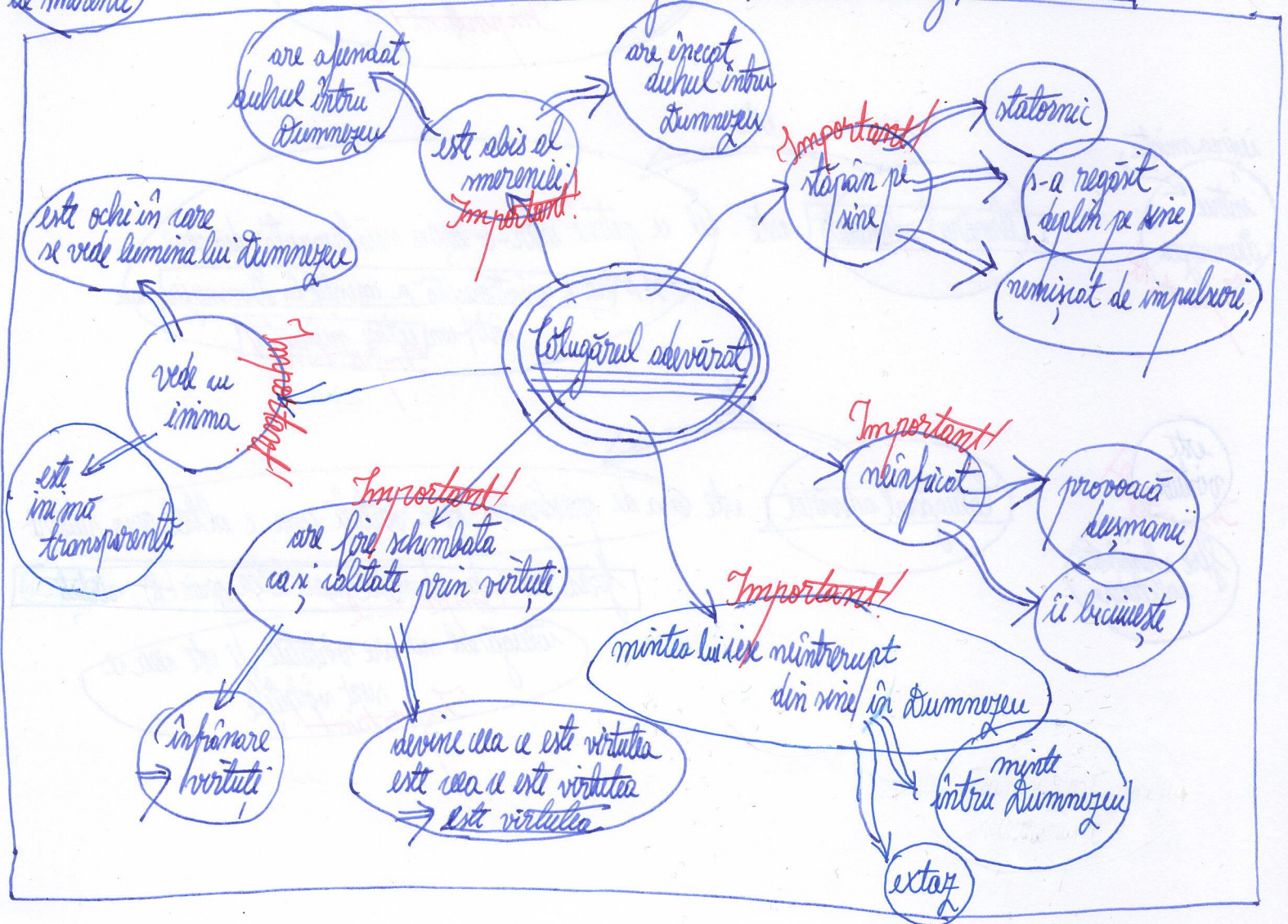
este
 virtuos
 Important!
 fire schimbată
 calitativă

Calugăria adevărată este o lumină fără de sfârșit în ochiul inimii.

Important!
a vedea
cu inima
vede cu
inima

pentru că fiind născut stă la firea sa
vede prin ea neîntrerupt lumina nesfârșită a lui Dumnezeu prin
transparența inimii, ca printr-un ochi în care se vede lumina lui
Dumnezeu

Important!
abis al morții
Calugăria adevărată este un adânc fără fund (abis) al morții
în care s-a afundat și s-a înecat întreg duhul său

23

Trufia pricinuieste uitarea greselilor.

Aducerea aminte de greseli este pricinuitoarea meritelor bune. **Important!**

dar, invers: "Uitarea greselilor pricinuieste umorință închipuirea de sine pricinuieste alții nerimțarea

Sunt două feluri de uitare

Important!
 uitarea de sine din mândrie
 ⇒ dă aparența unei cunoașteri de sine
 uitarea de sine din umorință (trăgăria, etajul)
 ⇒ adevărată cunoaștere de sine

Important!
 → profunzime
 → superficialitate
 → vederea greselilor proprii
 → cunoașterea fundamentală de sine întru Dumnezeu
 → umorință

Sinea cunoscută prin mândrie e o sine de suprafață
 o sine suprapusă
 stă pe picioare ca un gol

Important!
 Sinea cunoscută prin umorință e sinea aprofundată pentru că în temelul ei neclintit și adevărat care e Dumnezeu

cel mândru, neștiind de păcatele sale, nu se deslebește de Dumnezeu în închipuirea sa și deci nu își vede fundamentalul său.

cel mort, știind greseliile sale și știind de micimea sa, își vede fundamentalul său care-l susține totuși pentru viață, ținându-l.

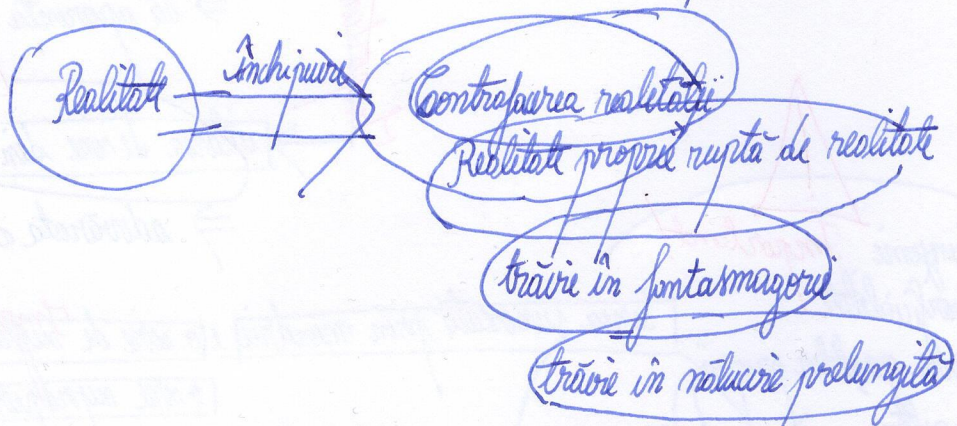
~~Important~~ Mândria este rădăcina cea mai de pe urmă a sufletului.

~~Important~~ Mândria își mălucește bogăția

~~Important~~ Mândria rocolose întunericul lumina

~~Important!!!~~

Obs Ruptă de realitate, mândria contraface realitatea prin închipuire

Ruptă de realitate, mândria contraface realitatea prin închipuire. Mândria trăiește într-o fantasmagorie, într-o natură prelungită. Golit de fapte (cele reale, cele adăugate) cel mândru își mălucește că e bogat; întunecat își închipuie că e afli în lumina; dar bogăția lui însuși e rădăcină și în lumina ei el nu vede nimic real, nimic consistent. De aceea, și hrana lui spirituală e rădăcină, e inconsistentă.

Obs

Mândria este ruptă de realitate, contraface o realitate proprie

Mândria contraface realitatea prin închipuire.

Mândria trăiește într-o fantasmagorie.

Mândria trăiește într-o noțiune prelungită.

Important!!!

Mândria recoltează
întunericul luminii

Cel mândru, golit de toate, își motivează că e bogat.

Cel mândru, întunecat, își închipuie că se oprește în lumină

Cel mândru, văzându-se bogat, bogăția lui însuși e răracă
și în lumina bogăției lui el nu vede nimic real, nimic consistent.

⇒ hrana spirituală a celui mândru este {răracă
inconsistență}

Nu numai că nu îngăduie mustrata și învințirea, ci și ~~prăcă~~ la înălțime pe cel stăpânit de ea.

Important

"Cel ce se mândrește este lăsat să cadă în hula

Cel ce se folește pentru virtutea cu fapta e lăsat să cadă în curvie

Cel ce se înalță întru înțelegerea lui este lăsat să cadă în cursele întunecate ale neștiinței

25

Mândria este mărul putred pe dinăuntru (dar)
 Mândria este mărul distructiv de frumusețe pe dinafară

Colagiul mândru nu va avea nevoie de drac.
 Căci el însuși este drac și orînduș pe se războiește cu sine!

mândrie → război cu sinele propriu

26

Pe cât este întunericul de străin de lumină
 Pe atât este cel mândru străin de virtute

Important!

În inimile celor mândri se vor naște urinite de luda
 În suflătele celor mândri se vor naște vederi urite!

Important!

Furul urîte voarele

Trufăria disprețuiește pe cei blânzi

Important!

Obs "Mare și cinstit lucru socotesc să erte a birui slava desartă și a înainta în cunoștința lui Dumnezeu. Căci cel ce cade în ispitărea acestei potimi viclene a slăvi desarte se înstrăinează de pace și se înăpuste înima față de sfinți. Și la raportul relilor lui cade în mândria cea viclană și în grija de a minte! Cel mândru nu cunoaște nici pe Dumnezeu și nu trăiește în pace cu oamenii. El se împietrește în inima chiar față de oamenii blânzi și-i disprețuiește. Mai ales față de aceștia se poartă cu asprime, căci de ei totuși se teme, și când are nevoie de ei îi lingusește.

24

Nu stii cum, dar multi din cei mandri nu se cunosc pe ei si, socotind
ca sunt nepotimexi, si-au rasut saracia (de virtute) in acul ierii din viata

Important!

Cel stapinit de ea (va avea nevoie de Domnul
cau fara folos ii va fi ajutorul de la oameni

28

Am prins odată pe aceasta amăgitoare fără minte umblând în inima mea, purtând pe umerii mamei ei. Și legându-le pe amândouă cu legătura exultării, le-am biciuit cu biciul moranicii, și le-am zis să îmi spună cum au intrat în mine.

Tar ele, biciuite, mi-au spus: "Noi nu avem început, nici naștere, căci suntem începătoare și înscătoare ale tuturor patimilor. ^{Important!} Nu putem să războim zarovirea inimii, noruța din exultare. ^{Important!} Însă nu robdăm să fim stăpânite de nimeni. De aceea, voind să ne facem stăpâne peste ale din ceruri, am fost depărlate de acolo.

Obs ↙ I-au făcut stăpânitoare peste unele ființe îngroșate din ceruri și de aceea le-au deloriat de acolo. Căci nu voiau ca aceea să mai fie stăpânită de altcineva decât de ele (de darea deserta și de mândrie). Mândria, nevrând să aibă nici un stăpân, nu cunoaște nici un caz, e fără caz. Omul mândru nu admite nici o căpetenie, el e anarhic.

^{Important!} Noi ne-am făcut înscătoare, ca să spunem pe scurt, ale tuturor răilor și lucrurilor împotriva morții celeștări. ^{Important!} Căci toate cele ce o ajută pe ea ni se împotrivesc nouă. Dar poi am izbutit în cer. Deci unde veți scăpa de la fața noastră?

Obs ↙ Adică: dacă am izbutit să înfrângem unele ființe chiar în cer unde, și cum creștea, omul, să vi scăpa de noi?

^{Important!} Neputerile noastre sunt: codrele autohoneste, mânia, clăvătoria, amărăciunea, strigarea, hula, patărnicea, ura, prizma, viata după o regulă proprie, împotrivirea în ură, neexultarea.

Important!
 Un singur fragment avem, asupra căruia nu avem puterea
 Și-l spunem, că suntem biziști de el. El constă în

Important!
 a te deșăina pe tine însuși
 în chip sincer înaintea Domnului

A atunci mă socotești ca un păianjen. Deci, precum vezi, plava deșartă e calul
 pe care călăresc eu, mămăria."

Important! Important!
 Dar rușinea merenii, ocara de vin vor
 rade de calul și de călărețul lui

rântând cu sânginele răntarea
 de biruință: "

La cântăm Domnului; căci cu dară s-a preamărit.
 Cal și călăreț au fost aruncați în mare, și
 în adâncul mereniei
Important!

A fost treapta a XXII-a. Cal u s-a ruit pe ea a biruit, dacă s-a putut și.